

Uitspraak B 2024002/2024-33-02

commissie van beroep seksuele intimidatie

Kamer : **Beroep**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. drs. H. Vegter
(lid) : drs. J. Breed
(lid) : mr. S. van Dissel
(juridisch secretaris) : mr. M. Kaemingk
Zaaknummer : **B 2024002/2024-33-02**

In de zaak van:

1. **Betrokkene in hoger beroep**

naam : [betrokkene]
wonende te : [woonplaats]
lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie
gemachtigde : mr. M.J. Veenhuijzen

2. **Aanklager** : mr. J.B. Develing

3. **Het procesverloop**

- op 12 mei 2023 heeft de aanklager namens de Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie (hierna: KNGU) aangifte gedaan tegen [betrokkene] (hierna: [betrokkene]) van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het tuchtreglement);
- de tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 19 december 2023 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft:
 - o [betrokkene] een functie-uitsluiting opgelegd voor de functie van bestuurslid voor de duur van 8 maanden, waarvan 4 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar;
 - o de KNGU veroordeeld in de kosten;
- de uitspraak is op 19 december 2023 verzonden aan partijen.
- [betrokkene] heeft bij beroepschrift (met productie 1 tot en met 5) van 16 januari 2024 beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie;
- de aanklager heeft zich op 19 februari 2024 schriftelijk verweerd tegen het beroepschrift;
- op 17 april 2024 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig: [betrokkene], bijgestaan door mr. M.J. Veenhuijzen, mr. J.B. Develing (aanklager bij het ISR), mr. D.J. Luckson (casemanager bij het ISR) en mevrouw R. Burghart (namens de KNGU).

4. **De procedure in eerste aanleg**

- 4.1. Op 10 februari 2022 heeft de KNGU bij het ISR melding gedaan van mogelijke overtreding van het tuchtreglement door [trainer], een lid van de KNGU. [trainer] was lid van de vereniging [club]. [betrokkene] was op het moment van de melding voorzitter van [club].

Uit de melding bleek dat er contact is geweest tussen (onder meer) [betrokkene], [trainer], de KNGU, het Centrum Veilige Sport Nederland (hierna: CVS/N) en het ISR. De melding van de KNGU bij het ISR zag op het signaal dat zij had ontvangen dat [trainer] zich schuldig zou maken aan seksuele intimidatie. Hij zocht contact met minderjarige pupillen of trainers in opleiding van [club] en hij zou een relatie hebben gehad met twee minderjarige pupillen. [betrokkene] was hiervan op de hoogte. De aanklager verwijt [betrokkene] dat hij van deze mogelijke overtreding van het tuchtreglement geen melding heeft gemaakt bij het ISR, ook niet nadat hij is geweest op de op hem rustende meldplicht. De aanklager heeft daarom aangifte gedaan tegen [betrokkene]. In de aangifte wordt hem verweten dat hij heeft nagelaten te voldoen aan de meldplicht. Volgens de aanklager had die meldplicht de volgende inhoud:

- Artikel 3 lid 2: *“Ieder bestuurslid of andere functionaris, dan wel begeleider van de sportbond of sportvereniging, die kennis krijgt van (een vermoeden van) een overtreding van dit reglement is verplicht dit te melden bij de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak tenzij hij of zij zelf de seksuele intimidatie heeft ondergaan en, of een functie als vertrouwens(contact)persoon bij de bond als vertrouwenscontactpersoon bij de sportvereniging bekleedt. Het gaat om ieder incident of situatie waarvan voornoemde personen op de hoogte is gesteld, getuige is geweest of kennis van heeft en had kunnen uitgaan dat een ander de melding zou doen.”;*
- Artikel 6 lid 13 onder i: *“De begeleider heeft de plicht – voor zover in zijn vermogen ligt – de sporter te beschermen tegen schade en (machts)misbruik als gevolg van seksuele intimidatie. Daar waar bekend of geregeld is wie de belangen van de (jeugdige) sporter behartigt, is de begeleider verplicht met deze personen of instanties samen te werken opdat zij hun werk goed kunnen uitoefenen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
i. Het nalaten van het doen van melding zoals bedoeld in artikel 3.”.*

De aanklager heeft als straf een functie-uitsluiting voor de functie van bestuurslid voor de duur van 4 maanden met een proeftijd van 2 jaar gevorderd met als bijzondere voorwaarde dat beklaagde binnen twee weken nadat de uitspraak van de tuchtcommissie onherroepelijk is, alle informatie die hij heeft met betrekking tot de personalia van personen, die hebben geklaagd over het handelen van de heer [trainer], aan het ISR verstrekt.

- 4.2. [betrokkene] heeft verweer gevoerd dat er – samengevat – op neerkomt dat hij er alles aan heeft gedaan om de betreffende kwestie op te lossen, onder meer door contact te leggen met diverse daarvoor bedoelde instanties, zoals het CVS/N, de zedenpolitie, een externe vertrouwenspersoon en de KNGU. [betrokkene], en zijn collega bestuursleden, hebben er alles aan gedaan om een veilig sportklimaat te realiseren. Omdat het bestuur geen oordeel kon geven over de gegrondheid van de meldingen tegen [trainer], is ervoor gekozen om in overleg met hem zijn dienstverband te beëindigen. De voorwaarden van die regeling zijn schriftelijk vastgelegd en ten aanzien daarvan zijn partijen geheimhouding overeengekomen. Aan die geheimhouding is naar zijn eigen opvatting het bestuur, dus ook [betrokkene], gebonden, ook nadat het uiteindelijk op de hoogte raakte van het bestaan van de meldplicht. Verder hebben mogelijke slachtoffers van [trainer] het bestuur te kennen gegeven dat zij niet in een tuchtrechtelijke procedure betrokken willen worden en ook niet met hun naam in de eventuele melding genoemd wilden worden. Het doen van een melding zou om die reden niet leiden tot meer informatie dan de al beschikbare informatie.

- 4.3. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat [betrokkene] heeft geweigerd om aan de meldplicht te voldoen en dat hij daardoor artikel 6 lid 13 sub i van het tuchtreglement heeft overtreden. De tuchtcommissie heeft [betrokkene] daarom een functie-uitsluiting opgelegd voor de duur van 8 maanden, waarvan 4 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar.

5. **De gronden van beroep**

Standpunten van [betrokkene]

- 5.1. De tuchtcommissie heeft [betrokkene] ten onrechte veroordeeld voor overtreding van artikel 6 lid 13 onder i. Dit artikel ziet op de meldplicht die rust op een begeleider. [betrokkene] was en is geen begeleider in de zin van dit artikel, noch in de zin van artikel 6 lid 2 van het tuchtreglement. De grondslag voor de veroordeling is om die reden onjuist en kan niet tot een veroordeling leiden.
- 5.2. Verder heeft de tuchtcommissie ten onrechte niet in haar oordeel betrokken dat [betrokkene] gedurende lange tijd niet op de hoogte was van het bestaan van de meldplicht en daar door geen enkele door hem geraadpleegde instantie op is geweest. Ook niet door het CVSN, de zedenpolitie, een externe vertrouwenspersoon en de KNGU. Verder is ten onrechte geen waarde gehecht aan de omstandigheid dat een melding door [betrokkene] inhoudsloos zou zijn, omdat hij gebonden is aan geheimhouding en aan de toezegde anonimiteit. Ten slotte is er sprake van veel tijdsverloop tussen de afwikkeling van het dienstverband van [trainer] vanwege zijn grensoverschrijdende gedrag en de uiteindelijke aangifte.

Het verweer van de aanklager

- 5.3. De aanklager heeft verweer gevoerd tegen het beroep van beklaagde. Voor zover relevant zal de commissie van beroep bij de beoordeling daarop ingaan.

6. **De beoordeling**

6.1. Ontvankelijkheid

- 6.1. Niet ter discussie staat dat [betrokkene] in zijn beroep kan worden ontvangen.

Inhoudelijke beoordeling

Meldplicht

- 6.2. De in deze zaak aan de orde zijnde meldplicht zoals die in het tuchtreglement is vastgelegd is essentieel voor het functioneren van de tuchtrechtspraak als instituut. Het doel van het onderhavige tuchtrecht is het dienen en creëren van een veilig sportklimaat in ieders belang. Dat belang strekt verder dan alleen het specifieke belang van bijvoorbeeld een vereniging bij een veilige sportomgeving. Die veilige sportomgeving verdient iedere sporter.

Door te voldoen aan een meldplicht als de onderhavige, wordt bijgedragen aan het realiseren van zo'n veilige sportomgeving voor iedereen. Dat is de reden en achtergrond om op bestuurders, andere functionarissen en begeleiders van verenigingen (ook) de verplichting op te leggen om bij een vermoeden van grensoverschrijdend gedrag daarvan melding te doen bij het ISR (artikel 3 lid 2 tuchtreglement). Van deze personen mag, gelet op hun rol waarin zij verantwoordelijkheid dragen, verwacht worden dat zij bekend zijn met het bestaan van de meldplicht en het doel daarvan. Het bestuur en de voorzitter van een zo belangrijke sportvereniging, die ook nog een topsportvoorziening van de KNGU betreft, dienen zelfstandig op de hoogte te zijn van de reglementen van de sportbond en het ISR.

- 6.3. Het is niet in geschil dat [betrokkene] wist van het handelen van [trainer] binnen [club]. Verder is ook niet in geschil dat [betrokkene] voorzitter van [club] was toen hij hiervan op de hoogte raakte. Het staat ook vast dat [betrokkene] in ieder geval op 4 oktober 2022 door de toenmalige casemanager aanklacht en onderzoek van het ISR erop is gewezen dat op bestuurders een meldplicht bij het ISR rust en dat het niet voldoen aan die meldplicht kan leiden tot *'verdere tuchtrechtelijke vervolging van een of meer leden van het bestuur waarvan aangenomen mag worden dat deze kennis hebben van de mogelijke seksuele intimidatie'*. Nu verder niet in geschil is dat [betrokkene] geen melding heeft gemaakt van de seksuele intimidatie van [trainer], heeft hij niet voldaan aan de meldplicht die op hem rustte en heeft hij het tuchtreglement overtreden.
- 6.4. [betrokkene] heeft gemotiveerd uiteengezet waarom hij niet tot melding over is gegaan. Die omstandigheden leiden niet tot het oordeel dat hij niet hoefde te voldoen aan de meldplicht. Wel zullen deze omstandigheden worden betrokken bij de bepaling van de straf voor de overtreding.
- 6.5. De commissie van beroep concludeert op basis van het voorgaande dat [betrokkene] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 3, lid 2 van het tuchtreglement zoals de aanklager ook heeft gesteld. Op grond van artikel 8 lid 1 en 3 van het tuchtreglement is deze overtreding strafbaar. Artikel 6 lid 13 sub i is in deze zaak niet van toepassing omdat [betrokkene] niet als een begeleider in de zin van het tuchtreglement is aan te merken.

De straf

- 6.6. Vervolgens moet beoordeeld worden wat in dit geval een passende straf is. De commissie van beroep is van oordeel dat het belang van de meldplicht groot, zo niet cruciaal is voor het functioneren van het tuchtrecht wat moet bijdragen aan het creëren van een veilig sportklimaat. Alle sporters moeten zich veilig en onbezorgd kunnen voelen bij het uitoefenen van hun sport. Het is de taak van eenieder binnen de bond en een vereniging om zich hiervoor in te spannen. Trainers en coaches, maar zeker ook bestuurders spelen hierbij een belangrijke rol. Zij genieten het vertrouwen van de leden en, ingeval van minderjarigheid, hun vertegenwoordigers. Zij verwachten, gaan ervan uit en mogen erop vertrouwen dat ook bestuursleden zich zodanig inspannen dat zij en hun kinderen in een veilige omgeving, waarin eervol en respectvol met hen zal worden omgegaan, kunnen sporten. Door niet te voldoen aan de meldplicht, is [betrokkene] hier onvoldoende in geslaagd. Dat terwijl van hem als bestuurder verwacht mocht worden dat hij de toepasselijke reglementen kende. Zeker gelet op de voorgeschiedenis van (trainers van) [club] met tuchtrechtelijke procedures binnen het ISR.

- 6.7. [betrokkene] heeft daarentegen uitgelegd waarom hij en zijn bestuursgenoten hebben gehandeld zoals zij hebben gedaan. Op het moment dat [betrokkene] bekend raakte met de seksuele intimidatie van [trainer] was het bestuur pas zeer recent aangetreden. Dat na een zeer tumultueuze periode waarin [club] een periode bestuurloos was en waardoor de vereniging in financieel zwaar weer was geraakt. Na kennisname van het gedrag van [trainer] heeft [betrokkene] diverse professionele instanties – CVSNI, externe vertrouwenspersoon, de zedenpolitie, de KNGU, een advocaat – benaderd voor advies en om te helpen in deze zaak. Geen van allen heeft [betrokkene] gewezen op het bestaan van de meldplicht bij het ISR. Om die reden is ervoor gekozen om in onderling overleg met [trainer] te komen tot beëindiging van zijn dienstverband om zodoende de onrust binnen de vereniging weg te nemen en een veilig sportklimaat binnen de vereniging te bewerkstelligen. Gelet op de geheimhouding die [betrokkene] en [trainer] zijn overeengekomen en de omstandigheid dat de leden van [club] niet (opnieuw) in een tuchtrechtelijke procedure betrokken wilden worden, is ervoor gekozen om ook na 4 oktober 2022 geen melding te doen.
- 6.8. De commissie van beroep is van oordeel dat het niet naleven van de meldplicht in beginsel een onvoorwaardelijke straf rechtvaardigt. Het betreft immers een ernstige overtreding. Echter, gelet op de hectiek en dynamiek binnen [club] ten tijde van de kennisname door [betrokkene] van de seksuele intimidatie van [trainer] en de door hem geschetste omstandigheden waarin hij – zich bewust van zijn bestuurlijke verantwoordelijkheid daarbij – getracht heeft de situatie op te lossen op een voor alle betrokkenen minst belastende wijze, ziet de commissie van beroep aanleiding de daartoe in beginsel passende functie-uitsluiting voor de functie van bestuurslid voor de duur van acht maanden, geheel voorwaardelijk op te leggen, met een proeftijd van 2 jaar.

De kostenveroordeling

- 6.9. De kostenveroordeling is geregeld in artikel 25 lid 11 van het tuchtreglement. Gelet op het voorgaande ziet de commissie van beroep geen aanleiding om af te wijken van de hierin geformuleerde hoofdregel. De kosten van beroep worden vastgesteld op een bedrag van € 500,- en komen ten laste van de KNGU.

7. **De uitspraak**

De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie;
- legt [betrokkene] een functie-uitsluiting op voor de functie van bestuurslid voor de duur van 8 maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaar;
- stelt de kosten van de behandeling van deze zaak vast op een bedrag van € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van KNGU.

Hilversum, 15 mei 2024

mr. drs. H. Vegter
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: 15 mei 2024
Paraaf ambtelijk secretaris: